

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	2 kor.	Egészévre	8 kor.
Fél évre	4 „	Egyes szám ára	20 fillér

Felolós szerkesztő:
ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:
FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttanak.

A vidéki hirlapok feladata.

A „Budapesti Ujságírók Egyesülete,” valamint a „Vidéki Hirlapírók Országos Szövetsége” mozgalmat indított a nagyon is elszaporodott könyomatos lapok ellen. Részünkrol kijelentettük már, hogy a sajtónak, különösen a vidéki sajtónak, — ha feladatát lelkiismeretesen s céltudatosan szolgálja —, nincsen szüksége a könyomatos lapokra, melyeknek célja nem a hirlap szolgálat, hanem néha nagyon is „különböző” forrásokból való jövedelem-szerzés.

Ezzel az aktuális kérdéssel kapcsolatosan indokolt a vidéki hirlapírás feladatának szönyegre hozása annál is inkább, mert éppen a könyomatos lapok idézik elő leginkább, hogy az azokból táplálkozó vidéki sajtó eltéveszti feladatát.

A vidéki hirlapírásnak a vidék szolgálatában kell állania s aktuális kérdéseinek megvitatása, — ismertetésével és a vidéki hirszolgálat teljesítésével eleget tesz feladatának. Van még egyéb hivatása is, de az is kívül esik a könyomatos lapok működése körén.

Tudvalelvőleg a fővárosban adatnak ki a könyomatoslapok, tehát vagy országos, vagy esetleg vidéki kérdéssel foglalkoznak.

Egyik esetben sem mozdtítják elő a vidéki hirlapírás célját, amennyiben a vidéki hirlapok — a nagyobb városokban megjelenő politikai napi lapoktól eltekintve —, rendszerint egyszer, vagy — kivételesen — kétszer jelennek meg hetenként s az országos eseményeket a politikai napi lapokból

már ismeri az olvasó közönség akkor, midőn a helyi ujság megjelenik. Azok közlése tehát már idő utáni, pedig a könyomatos lapok ugyancsak azon híreket szolgáltatják a mik az országos napi lapokban már közölve voltak.

Az országos, vagy nagyvilági eseményeknek felemlítése kivételesen még helyén lehet egy vidéki hirlapban azért, hogy a saját olvasó közönsége figyelmét felhívja reá. De hogy rendszerint ezek képezzék ismertetésének tárgyát, azt céltévesztettnek tartjuk még azon érveléssel szemben is, hogy vannak, a kik csak azt az egy lapot, a vidéki hirlapot olvassák, amennyiben ezek száma vajmi kevés s a lapnak nem kivételes eseteket, hanem általános tekinteteket kell szem előtt tartani.

A könyomatosokból táplálkozó vidéki hirlapok eltévesztik szemelől a saját vidékük érdekét.

Nagyon komikusnak tünnek fel, ha lapunk a szőlőfajok nemesítéséről, a buzaüszögről s több eféléről írna, átvéve a könyomatos lapnak erről szóló — különben helyes — cikkét.

Különösnek tartaná az alföldi gazda, ha az ő helyi lapjában a széntermelésre, a hegyi patakok lefolyásának szabályozására vonatkozólag olvasna — a magahelyén egyébként hasznos — tanácsokat.

Nem régen egyik erdély-részi helyi lap vezércikkkezett a: „homokfogásról a dunántúli részekben.”

Már, hogy érdekelné az erdélyi gazdát a dunántúli részek homokfogásának ügye, azt éppen oly kevésse hisszük, mint azt, hogy a szénterme-

lésről, vagy köfejtésről szóló szakbavágó közlemény az alföldi gazdát érdekelné.

Már pedig a könyomatosak ily irányban szolgálják a vidéki hirlapírás. Megesínálnak egy cikket, mely szociális, vagy közgazdasági kérdést — mondjuk hogy igen szépen — tárgyal s szét küldik az ország minden vidékére a helyi lapnak, azok kinyomatják s egyik helyen megfelelő esetleg a viszonyoknak, de a másik vidéken úgy járnak vele, mint az egyszeri pap az ő áhitatos halgatójával :

„— Az élet utain hanyattatásoknak, veszé-lyeknek vagyunk kitéve mi is, miként a háborgó tengerre bocsájtott hajó ;” — mondá többek között a predikációs könyvből betanult beszéd folyamán egyik alföldi községben a hitszónok. Isteni tisztelet végeztével egy öreg anyóka áll az ambíciózus fiatal lelkész elé s hálálkodva mondá : de szépen predikált a tiszteletes ur, gyönyörűség volt hallgatni, de kár volt hogy nem magyarázta meg: milyen ország az a „háborgó tenger.”

Pedig predikációs könyvet inkább lehet o-lyat írni melyet minden vidék hallgatósága meg-ért, mint olyan irányezikket, mely minden vidék viszonyaira alkalmazható.

A vidéki lap meritse anyagát a vidék köz és társadalmi életéből, sajtátszerű viszonyainak szemelőtt tartásával és a helyi mozzanatok ismertetése mellett. Ezek részletezésébe az országos lapok úgy sem bocsájtkozhatnak, kivéve a köz-, az országos érdekű eseteket.

A kunságban például, nincsen szükség arra, hogy a helyi sajtó olvasó közönsége körében a

„Petrozsény és Vidéke” tárczája.

Merengés.....

Búsan nézem kandallómban a tüzet,
Elmerengve a világ sorsa felett,
Elmerengek s eszembe jut egy eset ;
Régen volt hogy láng emészté szívemet.

A lángnyelvek nyaldossák az égő fát,
Soh'sem tudom elfeledni azt a lányt.
Egész leányán, tündéri báj ömlött el:
Csalfa lányka! mért játsztál a szívemmel?

Kandallómban, alcőfében van a tűz.
Rosszul jár az, ki a szívevel csúfolt űz.
Az ördögöt nem jó falra festeni,
Veszélyes az égő tűzzel játszani.

Hamu lett az égő fából; ez a vég,
Leánykám is porladozik réges-rég
Szíve tüzeit addig-addig szította,
Hamu lett az égő szívből; a halál megváltotta.

Pulykayné.

A téglaszinű kutya.

Volt egy téglaszinű, selymesszőrű kutyánk. Zordonnak hívták.

Ha két lábra állott, kényelmesen rányalhatott az orezámrá. Az igaz, hogy akkor alig voltam nyolcz éves és gyakran ettem vajás kenyeret.

Egy őszi napon, egy üveg mézet küldött valaki az anyámnak. Szép, tiszta, csillogó sárga méz volt az. A méhek valószínűleg válogatott virágokról szedték a királynőjüknek. Egy kávéskanálnyi kóstolót kaptam belőle. Micsoda csemege volt az! Elolvadt a nyelvemen, mintha nem is méz volna, hanem valami mámorítóan édes, illatos virág.

Az anyám azt mondta, hogy uzsonnakor többet ad. Mézuzsonnánk lesz!

Szerettem volna néhány órával megelőzni az uzsonnaidőt. Néhány órával? Ugy éreztem, hogy bevárhatatlanul nagy idő választ el az uzsonnától. A nyelvemet még izgatta az édesség gyönyöre és orromat a mézillat. Behunytam a szememet, hogy vissza tudjam képzelni az előbbi kóstolásnak teljes gyönyörűségét.

Ott feküdtem a ház mögött, a kertben a nagy árnyékos almafa alatt. A fejemet a fübe fektettem. A méhek döngicséltek. Oly szomoruan dongtak szegények. Talán éppen ezektől vették el a mi mézünket.

Egyszer egy suhogás támad a fűben, s hozzám surran Zordon, a selymesszőrű, téglaszinű kutya.

Elém hasalt. Ragyogó okos szemeit rám függesztette és világos, tisztán érthető szavakkal szólt:

„Ich habe den Honig gegessen!“ *)

Elbámulva tekintettem reá. Azt hittem, hogy halásom káprázott. Azonban a kutya bajuszán hajszálnyi vékony fényes méz-szalak csillogtak s nehogy kételkedjem a valóságon, újra megszólalt:

„Ja, so ist es leider!“ **) És eltűnt.

Kerestem mindenfelé, hogy a büntett rászemeit is megtudjam tőle, de nem találtam sehol.

*) Magyarul: »Megettem a mézet!«

**) Sajnos, de így van!

Fölmásztam hát az éléskamra ablakára és a rozsdás rostélyba megfogódzva benéztem.

Fenékig igaza volt a beszédnek! Még ki is nyalta az üveget.

Istenem, milyen szomorú látvány a mézes üveg, ha ki is van nyalva!

Az apám éppen akkor jött haza. Eléje mentem és előadtam neki a méz történetét.

Ez csodálatos, jegyezte meg komolyan az apám. Kutyát még magam sem hallottam beszélni s pláne Zordon soha sem is volt német szóra adva.

Zordon a kutyáolban feküdt. Mikor meglátott benőnket, előszökkent és bozontos farkát subogtatva állott meg előttünk.

Megsimogattam a fejét és nyájasan szóltam hozzá:

— Beszélj Zordonkám, beszélj, mond meg őszintén apámnak is, hogy te etted meg a mézet.

Hallgatott. Még szerencse, hogy csak a farkát csóválta és nem a fejét.

— Beszélj hát kutyácskám, — szóltam könyörgő hangon, — csak egy szót szólj, mint előbb a kertben különben még azt gondolhatnák, hogy én torkoskodtam el a mézet.

Nem felelt. Ugy tett, mintha néma volna. Oh, igazi nyomorult kutya volt!

— Ne boszankodjál, — szólt az apám, — nem tesz semmit ha nem vall: amelyitek megette a mézet, annak fájni fog a gyomra.

Apámnak igaza volt. Csakhogy az a csodálatos, hogy az a ravasz kutya ette meg a mézet és mégis én nyögtem miatta.

G. G.

nemzeti eszme érvényesülését tekintse iránytadó főtörekvésének, míg nemzetiségek által lakott vidéken a helyi sajtónak erre kell törekednie első sorban.

Igy fogjuk mi fel a vidéki hirlap írás feladatát.

A könyvmatos lapok az azokból táplálkozó vidéki sajtót elterelik rendeltetésük irányától, a mennyiben a helyi viszonyokra nem vonatkozó vezércikkkel s oly közleményekkel látják el, melyek csak kivételesen érdeklik a vidék olvasó közönségét.

Igy válik aztán lehetségessé, hogy igen sok vidéki lapnak csak névleges szerkesztője van a ki azt sem tudja, hogy mi jelenik meg a felelőse alatt kiadott lapban.

Szabad verseny.

A verseny szabadsága egy hosszú küzdelemnek eredménye. Sok idő kellett ahhoz és sok fáradság, míg a szabad verseny eszméje érvényesült. Szép ez, jó ez, de van benne valami rossz, a mely a nagy elvnek gyakorlati alkalmazásánál nagyon szembe szökik.

Szép az elmélet a viharról is, mely megtisztítja a fertőzött, posványos levegőt és éltetővé teszi azt, és mégis hányan siratják a jégverte, árvízsdort, villámjártá vidéken annak romlásait.

Nincs a világon olyan mérték, mely egyformán alkalmazható volna északra, délre, nagyra, kicsinyre, boldogra, boldogtalanra egyaránt.

Rómának egyik templomában — állítólag — meg van Krisztus Urunk testi magasságának mértéke: s azt mondják, hogy még eddig élő ember nem akadt a kire ez a mérték ráillik; vagy alacsonyabb, vagy magasabb de akkora egy sincs.

Hát ha ez az állítás csak allegória is, mindenestre gyönyörű kifejezése annak, hogy az eszményi nagyság mértéke nem alkalmazható a gyarló földi halandókra.

Igy vagyunk a szabad verseny eszméjével is. A maga valóságában, a maga tisztaságában nem alkalmazható feltétlenül, mindenben és mindenütt a mi gyarló viszonyaink középtette.

Hazánkban a kisiparral szemben áll a gyáripar, a nagyipar. A nagyiparos gyári készítményei veszélyes versenyt támasztanak a kisipar termékeinek, ki midőn a nagyiparosnak a tömeges termelés által mérsékelt áron kívül, még azon kedvezmény is rendelkezésére áll, hogy gyártmányait nemcsak szakképzett iparosok, hanem például egyéb árucikkekre berendezkedett boltosok által is forgalomba hozhatja, akkor a kisiparos a versenyre képtelen lesz.

Hogyan lenne képes a kisiparos a versenyterén hátrány nélkül megállni, midőn, minden divat-, díszmű- és bazarüzletben ugyan azon iparcikkek gyári áron, gyári előállításban kínálnak a közönségnek.

Ez a portéka minőség és belsőtek tekintetében rendszerint sokkal silányabb, mint amit a szakmában dolgozó kisiparos két keze munkája előállít, de mert olcsóbb s külső formára, többnyire tetszetős is, — a közönség azt vásárolja. Ezen felül az egyének hiúságának, ferde felfogásának hízeleg, hogy minél gyakrabban mutasson újabb és újabb felszerelést.

Mire jó ekkor a szakszerű tanulás, a hosszú évek küzdelme, az önállásra való fáradságos törekvés?

Van más veszedelem is: a kontárok silány, de kártékony konkurrencziája.

A felszabadító levél hatályával, ha valakinek az iparigazolvány kioszkoltatásához szükséges néhány forintja van, azonnal mester-, önálló iparos lesz, saját üzletet nyit és szaporítja a rossz készítmények és bozankodó vásárlók s megrendelők számát. Igaz, hogy ha kiismerik, ott hagyják. Ámde hosszú idő kell ahhoz, hogy egy ilyen kontár csak egy kis városban is kiismerjenek; addig sok kárt tesz, megélhetését kockáztatja, sőt tönktele teszi a szakképzett, derék kisiparosnak, a ki nem olyan száj- és reklámhős s talán nincsen annyi üzlettökéje, hogy berendezésével kápráztatni tudná a vevőket, a megrendelőket.

Példákat nem hozunk fel, megvagyunk győződve, hogy az ügy iránt érdeklődő, a kérdés felett kevésse gondolkodó belátja, hogy való tényt állítunk.

Távol áll tőlünk, hogy visszafelé kívánnánk haladni, hogy az iparterén a szabadverseny korlátozását, vagy plane megszüntetését helyeselnők, hiszen a kor, a haladás vívmányának tekintjük azt, hogy a szabadversenyt korlátozó ösdi intézmények döntésével szabad tér nyitott a vállalkozói szellem érvényesülésének, mely mindössze a törvény által előírt igen enyhé feltételek betartására való kötelezettség által van korlátozva.

Legyen szabad a polgári, az államéletben egyebek között a vállalkozási szellem is. De jeleznünk kell a bajokat, melyek a szabadverseny terén működő szakképzett iparost egyrészt elkedvetlenítik, másrészt tönkre teszik s szaporítják az ipari proletárok számát.

A módokat és formákat, melyek ezen bajok orvoslására alkalmasak volnának, meglehet találni, csak lelkiismeretesen, gonddal és ügyzetettel keresni kell.

Rá fogunk térni erre a kérdésre is.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Temetés.** Az édes anya és kicsinyke magzata egy koporsóba helyezve pihennek a temetőben. Érző szívek osztatlan részvéte kísérte őket a közös sirba és a mély bánat könyve szentelte meg a rájuk hullott hantokat. Az anyaföld sötét méhébe hullt le „a fájdalom gyümölcse,” hol a kihült anyai szív szerelme melengételeg nem óvja. Az anya: Tribus Gyuláné szül.: Mészáros Leontine és gyermeke: Tribus Leo, együtt hervádnak a zord sirirég sötét homályában. A meghatottság érzete tartotta fogva a végtisztelt-adásnál megjelent gyászgyülekezetet, melyben Petrozsény és vidéke minden számottevő társadalmi osztálya képviselve volt. Beszenelés után lehozták a részvét koszorúval borított érzékoporsóba zárt hült tetemet a vasúti állomás felvételi épülete elé s a Husek Gyula román. kath. lelkész által végzett egyházi gyászszertartás után felhangzott a dalárda megható gyászenéke: „Kit szívünk hön ölel: halál szakasztja el.” Majd megindult a szomorú menet a bányazenekar gyászinduló mellett kísérv az anyagi jóságú urnó s egy napig élt kisdede hült porait. Külön kocsira helyezve vitték a szebbnél-szebb koszorukat; az ipartestület gyászfátyollal bevont díszszülője alatt, az államvasutak itteni tisztikara s altisztjei testületileg vettek részt a temetésen s a nagyszámú közönség után a fogatok hosszú sora következett. A megazentelt sirba lebecsajtották a koporsót s felzendült a dalárda búcsúenéke: „Szól a halálnak anygala.” Koszorukat helyezték a ravatalra:

*A viszontlátásra — Legforróbban szerető férjél.
Kedves mamájuknak — Az árván maradt gyermekek.
Unzerer: theuren Leontina — August Semerak und Frau.*

*Szeretett Leontinának — Gabriellától és Ellától.
Örök nyugalomra kíván — Polgár család.
Emléked szívünkben örökké élő fog — Kendrey Gyula és neje.*

*Öszinte igaz szeretettel — Váradi Vilmos és neje.
Aus treuer Freundschaft — Familie Milojkovic.
Igaz tisztelettel jelöl — A bányatisztikar.
Felejtethetlen barátnénak — Andreás János és családja.*

*Öszinte részvéttel — A bányaigazgatóság.
Tribus Gyulánénak — A gymnasium bizottság.
— — — — Pollacek és Scheiber.
Kegyelete jelöl — Az állomási szolgaszemélyzet.
Kegyelete jelöl — Az állomási altisztikar.
Igaz részvétele jelöl — A m. d. v. tisztikar.
Tribus Gyulánénak — Heinrich család.
Tisztelete jelöl — A vonatkísérő személyzet.
Kegyeletünk jelöl — Marek család.
Tribus Gyulánénak — A Petrozsényi Casino.
Mély részvéttel — Mács család.
Kegyeletünk jelöl — A petrozsényi fűtőház.
Bertzen Gruss — Roca und Ella.
Barátságból — Ehrenberg család.
Schreiner József — 1901. ápril 13.
Isten veled — Ungváry és neje.*

— **Eljegyzés.** Vovesko Ernő főaknász Vulkánból, f. évi április 18-án eljegyezte Petrozsényben Reisenauer Mariska kisasszonyt.

— **Románok fehér husvétja.** A gör. kath. és gör. kel. egyház f. hó 14, 15 és 16-án tartotta a feltámadás magasztos ünnepét. Husvét színezete azonban csak a felekezetek templomaiban volt e nagy napoknak, a mennyiben az ünnep első napján kora hajnaltól késő éjjelig havazott s az egész vidék karácsonyra emlékeztetett. Hölöpel borította a tájt s a havazást az egész héten át tartott hideg eső váltotta fel. A kedvezőtlen időjárás dacára husvét másod és harmad napján megtartották a pománát a Zsil mellett, hol Stanca Ávrám lelkész, a livazényi részen, hol Socol László lelkész és Zsieczen, hol Préda János petrillai lelkész áldotta s szentelte meg a szegények megvendégelésére kiszolgált ételeket, mely érdekes látványosságnak ez évben nem volt annyi szemlélője, mint egyébkor szokott lenni.

— **Fillérestély** lesz mához kéthétre, vagyis május hó 5-én. Az érdekes műsort legközelebb közölni fogjuk.

— **Műkedvelői előadás** lesz pünkösd másodnapján a Wagner szállóda nagyertermében. Jótékonycélra előadatik. Herczegh „Három testőr” című mulattató vígjátéka.

— **A kaluserbál** minden tekintetben igen jól sikerült f. hó 15-én a Wagner szállóában. Sokan voltak s igen jól mulattak. A bál tiszta jövedelme 32 kor. 60 fillér, mely összeget a rendezőség beszolgáltatott a gör. kel. templom harangalap javára, melyért a hitközség nevében Szokol Dénes gondnok ez úton nyilvánít köszönetet.

— **(A király étkei.)** Királyunk Ő Felsége már reggel öt órakor megiszza a kávéját, melyet az udvari cukrász készít s bécsi süteményt eszik a kávéhoz. Délben tízenként órakor a király huslevest eszik és egyféle sültet. Az ebéd 6 órakor van s mindig öt fogásból áll: leves, háromféle sült és cukros tészta. Délben negyed tízer pilseni sört, este pedig egy üveg pezsgőt iszik. Állítólag szereti a király a füstölt húst is, savanyu káposztával és gombóccal. Az étlapot minden reggel maga a király állítja össze.

— **Szép, tiszta arcbőr** elérésére szolgál a „Lili-Crème,” mely zsírtalan, nappal használható. Bővebb olvasható a hirdetésben.

Köszönet nyilvánítás.

Forrón szeretett felejtethetlen drága jó nőm elhalálása alkalmából egyesek és testületek részéről a részvét; a legjobb anya, a ritka erőnyekkel és tehetségekkel megáldott nő s példás hitves iránt érzett tisztelet és szeretet oly megható módon nyilvánult, hogy ezért bánatos szívem legbensőbb háláérzetével fejezem ki a magam s gyermekaim: Adrienne és Klárka, szüleim: Tribus Antal, nyug. m. kir. főmérnök és Valasek Antónia; apósom és anyósom; Mészáros Ágoston es. és kir. őrnagy és Kurellez Klára; sógorom és sógor-nőm: Semerak Ágoston es. és kir. tüzermérnök és Mészáros Alexandrine nevében is legforróbb köszönetemet. Petrozsény, 1901. ápril hó 20.

Tribus Gyula,
m. kir. államvasúti állomás
főnök.

Közönség köréből.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Még a múlt 1900 év augusztus 13-án történt árvíz alkalmával, nem említve ama számottevő mennyiségű károkat, amiket Petrozsényben és határában, nemkülönben az egész vidéken s a megyében a hirtelen, váratlanul bekövetkezett árvizek okoztak a hidakat is elpusztítva a minket legközelebből érdeklő, de egyáltalában állami úton, a község 2 tagját összekötő s a Romániával kapcsolatos közlekedést közvetítő hid, még mindig nem nyújt elég biztonságot arra, hogy újabb áradás esetén, — melyre a mostani időjárás mellett kilátásunk lehet, újból elő ne fordulhasson annak lehetősége, hogy a Felső-Zsil völgy és Romániával való közlekedés ismét fennakadjon. A Male án még most is kilencz hónap után, ugyanazon hid áll, amit az árvíz alkalmával rögtönöztek. Ideje volna már az illetékes hatóságnak gondoskodni, hogy a forgalom s nemkülönben a személybiztonság érdekében, az igényeknek megfelelő, állandó hid létesíttessék.

Több adófizető polgár.

Vasárnapi munkaszünet.

Egy év előtt e lapban alapos indokollással felvetett a vasárnapi munkaszünet kérdése s az érdekeltek körében mondhatni osztatlan visszhangot keltett azon törekvés, hogy a törvény rendelkezésétől eltérő kivételes állapot szüntessék meg. És ennek a közhajtságnak kifejezést adott a kereskedők, iparosok és kereskedői alkalmazottak nagy értekezlete, mely egy alaposan indokolt memorandumot fogadott el s azt felterjesztetni rendelte a mult. m. kir. kereskedelemügyi miniszter urhoz.

Azóta elmúlt egy év s mi, kik a döntést ohajtra vártuk, csak azt tudjuk, hogy a régi kedvezőtlen állapot áll fenn.

Nem tudjuk kihez forduljunk közvetlenül s ez uton kérjük:

Mi történt a zsilvölgyi érdekeltség által elfogadott emlékirattal? Felterjesztett-e rendeltetése helyére? Ha nem, miért nem? Ha igen miként nyert az ügy elintézését?

Tisztelettel:

Több érdekelt.

Közgazdaság

Vasuton szállított állatok vizsgálata.

Az állatorvosi közszolgálat államosításáról szóló törvény végrehajtásáról kiadott miniszteri rendeletnek a vasuton szállított állatokra vonatkozó rendelkezése széles körben érdeklő lapunk olvasó közönségének számottevő részét, miért is a rendeletnek idevonatkozó részét ismertetni szükségesnek tartottuk, mely szerint a vasuton vagy hajón szállított állatok vizsgálatát a szakértőül kirendelt állatorvos végzi. A kirendelt szakértő akadályoztatása esetén helyettesítéséről az I. fokú hatóság gondoskodik. A vasuti és hajóállomásokon (a szarvasmarhákon kívül, melyek eddig is a vizsgálat kötelezettsége alatt állottak) a lovak, öszvérek, szamarak, sertések, juhok és kecskék is megvizsgálandók a berakásnál.

Az állatszallítmányok felrakása esetén a fél által 24, de legalább 12 órával előbb, vasárnap alkalmával 6, de legalább 3 órával előbb, lerakás esetén pedig az állomási főnök által a szállítmány megérkezése után azonnal a szakértőnek bejelentendő, ki vizsgálata idejének beosztásánál figyelemmel tartozik lenni a szállítást teljesítő vonat, vagy hajó közlekedésére.

A vizsgálatokért a szállító vagy a szállított állatokat átvéő fél terhére a következő díjak alapítottak meg: a) fuvardíj, b) állatorvosi munkadíj és c) vizsgálati díj.

A szakértő következő díjakat számíthat fel: ha helyben teljesít vizsgálatot a vasuti vagy hajóállomáshoz s onnan vissza, a helyhatóságilag megállapított berkoesdíjat egyébként kilométerpénzt, állatorvosi munkadíjat és pedig úgy helyben mint székelyen kívül, az egy napra bejelentett állatoknak egy napón egy kiszállása alkalmával végzett vizsgálatáért összesen 6 koronát; ha az egy napon szállításra bejelentett állatok vizsgálata körüli működésének befejezte után hivatik meg újabb szállítmány vizsgálatára, ezen újabb kiszállásért külön 2 koronát számíthat föl.

Ha a kirendelt szakértő ugyanazon kiszállása alkalmával több szállító fél állatjait vizsgálta meg, fuvar költsége és az előbbi szakasz alapján felszámítható 6 illetőleg 2 korona munkadíja egyenlő arányban osztandó fel azon szállító felek között, kiknek állatjait egy-egy kiszállása alkalmával megvizsgálta.

Az államkincstárt illető vizsgálati díjak minden megvizsgált állat után darabszám szerint fizetendők.

E díjak összege állatfajonként a következő:

I. Szarvasmarha:

a) 2 éven fölül a használat és sulyra való tekintet nélkül darabonként	—	—	—	—	30 fill.
b) 2 éven alul darabonként	—	—	—	—	15 "
c) borjú 6 hónaposkorig darabonként	—	—	—	—	10 "

2. Ló.

a) 2 éven fölül darabonként	—	—	—	—	50 fill.
b) 2 éven alul, továbbá szamar és öszvér korra való tekintet nélkül kivéve a szopós csikókat darabonként	—	—	—	—	30 "
c) szopós csikó darabonként	—	—	—	—	10 "

3. Juh:

a) juh darabonként	—	—	—	—	4 fill.
b) bárány 6 hónapos korig	—	—	—	—	2 "

4. Kecske:

a) kecske darabonként	—	—	—	—	4 fill.
b) gödölye 6 hónapos korig	—	—	—	—	2 "

5. Sertés:

a) hizott sertés darabonként	—	—	—	—	10 fill.
b) sovány sertés	—	—	—	—	6 "
c) 6 hónapon alóli	—	—	—	—	4 "
d) szopós malacz	—	—	—	—	2 "

NYILTTÉR)**Mélyen tisztelt jóakaróimhoz!**

Viszonyaim alakulása folytán a Petrozsényben 6 év óta fennállott esemege üzletemet tovább nem vezethetem. Midőn ezen üzletet megnyitottam, Petrozsény és vidékének intelligens közönsége nemcsak szükségesnek jelezte azt, hanem eléggé meg nem hálálható nagybecsű pártolással kezdettől fogva a mai napig megtisztelni kegyeskedett. Soha sem tévesztettem szem elől azon kötelességet, melyet kiválóan tisztelt vedőim igényeinek kielégítése elem szabott s midőn a szíves pártolásban ennek jól eső méltánylását tapasztalni szerencsém lehetett, elengedhetlen kötelességemnek ismerem, Petrozsény és vidéke intelligens közönsége által tanúsított jóindulatért hálás köszönetemet nyilvánítani. Azon biztató reményben, hogy szolgálatomat még lehet szerencsém felajánlani s a kegyes pártolást újból kérni, vagyok Petrozsény, 1901. április hó 18-án.

a legmélyebb tisztelettel:
Kozák Györgyné.

*) E rovatban közöltekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Szerkesztői üzenetek.

— Közs. képv. Helyben. Egyiknek sincs igaza, mert Petrozsény már nem kisközség, de még nem is nagyközség. Arra a szervezetlen állapotra, mely a községi adminisztrációt, jellemzi semmi törvényes definíció sincsen. Hogy mikor lesz vége ennek az „ex lex” állapotnak, arránözve is bajos feleletet adni, remélhető, hogy igen rövid idő alatt ez is meg lesz.

HIRDETÉSEK:**Meghívó.**

A „Petrozsény és Vidéke Hitelszövetkezet”

1901 évi május hó 4-én délután 3 órakor

saját helyiségében

* **rendes közgyűlést** *

tart, melyre a tagok meghívotnak.

Napirend:

1. Az 1900-ik évről szóló jelentés tárgyalása.
2. A zárszámadás és mérleg megállapítása és a felmentvény megadása.
3. Az igazgatóságban megüresedett helyek betöltése és a felügyelő bizottság tagjainak újra választása.

Az igazgatóság.

Kivonat az alapszabályokból: 47. §. A közgyűlésen a szövetkezet minden egyes tagja 1—5

üzletrész után egy szavazattal, 6—10 üzletrész után két szavazattal és tíznél több üzletrész után három szavazattal bír. Három szavazatnál többet sem saját, sem mások képviselőjében senki nem gyakorolhat. Nők csak meghatalmazott, nem teljes kornak és gondnokság alatt állók pedig törvényes képviselőjük, illetve gondnokuk által gyakorolhatják e jogot. A meghatalmazott köteles meghatalmazását 8 nappal a közgyűlés előtt az igazgatósnál letenni.

A szövetkezet mérleg és nyereség-számlája a Petrozs. és Vidéke jövő számában lesz közölve.

Árverési hirdetmény:

A „Petrozsény és Vidéke Hitelszövetkezet” igazgatósága közzhírré teszi, hogy a szövetkezetbe elhelyezett és mult évi december hó végéig lejárt zálog tárgyak u. m. **arany- és ezüstneműek, értékpapírok** az alapszabály 25 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett **1901 évi április hó 28-napján** d. u. 2 órakor a h.-szövetkezet helyiségében elfognak árvereztetni, mely árveréshez a venni szándékozók ezennel tisztelettel meghívotnak.

Petrozsény, 1901. április hó 18-án

Az igazgatóság.



Jóbb és megbízhatóbb gazdasági- és kerti-magvak

nem léteznek, mint a minőket

27 év óta szállít

MAUTHNER ÖDÖN

cs. és kir. udvari szállító magkereskedése BUDAPESTEN

Irodák és raktárak: VII. Rottenbiller-utca 33. (Közuti villamos megállóhelye.)

Elárúsító helyiségek: VI. Andrassy-ut 23. (A m. kir. operával szemben.)

226 oldalra terjedő képes árjegyzékét kíváncsra ingyen és bérmentve küldi.

